

عنوان مقاله:

مراحل امر به معروف و نهی از منکر و آثار تربیتی آن در جامعه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات فقهی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فرزانه رضایی - گروه فقه و معارف، مدرسه عالی فقه و قرآن، مجتمع آموزش عالی خواهران، نمایندگی استان خراسان، جامعه المصطفی العالمیه، افغانستان.

راضیه ناطقی - گروه فقه و معارف، مدرسه عالی فقه و قرآن، مجتمع آموزش عالی خواهران، نمایندگی استان خراسان، جامعه المصطفی العالمیه، افغانستان.

خلاصه مقاله:

امر به معروف و نهی از منکر دو واجب الهی و از فروع دین ما هستند. «امر به معروف» دعوت کردن کسی که عمل واجبی را ترک کرده به انجام آن و «نهی از منکر» تلاش برای جلوگیری از انجام کار حرام توسط فرد گناهکار است. از نظر فقهی، امر به معروف و نهی از منکر واجب است و اجرای این فریضه به گونه صحیح، رهاوردهای دنیوی و اخروی زیادی در سطح فردی و اجتماعی به همراه دارد و جامعه را در مسیر رستگاری پیش خواهد برد. چنین ویژگی ای است که این دو فریضه ی نورانی را بر سایر فرایض امتیازی بزرگ بخشیده است و لازم است مومنین برای احیای این دو فریضه به پا خیزند و به مرحله اجرا درآورند. مقاله حاضر به روش توصیفی- تحلیلی و منابع کتابخانه ای و با هدف بررسی مراحل امر به معروف و نهی از منکر و تأثیرات تربیتی آن در جامعه نگاشته شده است. بنابراین در کنار بیان مراحل این دو فریضه (قلبی، زبانی و عملی)، تأثیرات (دنیوی و اخروی) آن ارایه شده است. این فریضه، به عنوان مهم ترین و ارزنده ترین پدیده اجتماعی، آثار و برکات تربیتی اجتماعی و فردی بسیاری دارد که برخی از آنها عبارتند از: اجرای احکام و فرایض الهی، تحقق عدالت اجتماعی، تثبیت حکومت اسلامی، تحکیم امنیت اجتماعی و تحقق اخلاقی الهی در جامعه.

کلمات کلیدی:

امر به معروف، نهی از منکر، تربیت، جامعه، امنیت، عدالت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1853637>

